

Obhájce v trestním řízení

Abstrakt

Obhájce v trestním řízení je velmi důležitým institutem trestního práva. Jeho prostřednictvím může být uplatněna jedna ze základních zásad trestního práva, právo na obhajobu.

Tato diplomová práce se zabývá obhájcem v trestním řízení v České republice a ve Švýcarsku, jejich podobnostmi, ale také rozdíly. Práce je rozdělena na 7 částí, úvodu a závěru. První část práce se zabývá historickým vývojem tohoto institutu na českém území od 18. století po současnost. Zdůrazňuje především dopady historických událostí na změny v trestněprávních úpravách a dodržování psaných pravidel v praxi.

Následující kapitola pojednává o pojmu obhájci v trestním řízení v české právní úpravě a možnostech jeho zvolení či ustanovení. Specifikuje podmínky pro výkon obhajoby, vysvětluje rozdíl mezi zvoleným a ustanoveným obhájcem a zmiňuje i možnost ustanovení Českou advokátní komorou.

Následující kapitoly zabývají se nutnou obranou, právy a povinnostmi obhájce a taktikou obhajoby. Tyto kapitoly jsou vzájemně provázané a mají snahu o vystižení důležitosti a nepostradatelnosti obhájce v rámci trestního řízení. Zároveň však poukazují na hranice přípustné obhajoby, respektive jejich taktik a možnostmi kárného postihu advokáta při nedodržení svých práv a povinností daných mu zákonem.

V další části práce je popsána švýcarská trestně právní úprava obhájce. Nejprve jsou krátce popsány historické okolnosti vzniku země a její nynější státní uspořádání. Pro lepší orientaci je zde v krátkosti vysvětlena i jejich systematizace sbírek zákonů. Následně je kapitola zaměřena na zákonná ustanovení institutu obhájce. Závěrem kapitoly je pak expertní rozhovor se švýcarskou advokátkou poskytnutý pro tuto práci.

Práce je zakončena syntézou obou trestně právních systémů, jejich komparací a následným vytyčením jednoho odlišného postupu ve švýcarské úpravě, jež je použit jako *lege ferenda* pro možné zlepšení českého trestního práva.